

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/389/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200264
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814200264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo právnej veci navrhovateľa Bc. P. E. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na T. ul. č. XXXX/X v M. zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Drugdovou so sídlom na Námestí slobody č. 25 v Humennom proti odporkyni W. E. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v H. č. XX zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom so sídlom na Hviezdoslavovej ul. č. 4 v Rožňave v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej W. E. nar. XX.X.XXXX zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 9.7.2015 č.k. 7P/19/2014-150 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom výroku o úprave styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou W. E. nar. XX.X.XXXX každý piatok v roku od 16:00 hod. do 18:00 hod. a každú párnú sobotu v roku od 16:00 hod. do 18:00 hod. v obvode obce, v ktorej matka s dieťaťom býva.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať mu ju v určenom čase v mieste jej bydliska. otec je oprávnený v určenom čase prevziať maloletú v mieste bydliska matky a povinný ju po skončení styku v určenom čase vrátiť matke v mieste jej bydliska.

Z r u š u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zamietnutí návrhu v ostatnej časti a trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa o odporkyne uzavreté 23.7.2011 pred Matričným úradom mesta H., zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu H., vo zväzku č. XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX. Na čas po rozvode zveril mal. W. do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľa zaviazal prispievať na jej výživu 150 eur mesačne, ktoré ho zaviazal zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu odporkyni a 50 eur mesačne na tvorbu úspor, ktoré je povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci na účet osobitne zriadený v prospech maloletej odporkyňou. Styk s maloletou upravil tak, že navrhovateľ je oprávnený stretávať sa s ňou každý týždeň v piatok a v sobotu od 15:00 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky v blízkosti bydliska dieťaťa s tým, že si maloletú v určenom čase prevezme pred bránou rodinného domu, v ktorom odporkyňa s maloletou býva a o 18:00 hod ju vráti odporkyni na tom istom mieste. Rozhodol, že odporkyňa je povinná maloletú na styk s navrhovateľom pripraviť a odovzdať a prevziať ju od navrhovateľa v určenom čase a na určenom mieste. V ostatnej časti návrh zamietol a o trovách účastníkov rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti výrokom o úprave styku, zamietnutí návrhu v ostatnej časti a trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa s návrhom, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že podľa jej názoru konajúci súd nevykonal náležite dokazovanie ohľadom úpravy styku otca s maloletou. vytkla súdu prvého stupňa, že sa len stotožnil so zisteným skutkovým stavom a rozsahom úpravy styku v konaní 7P/18/2014, ktorého výsledky prevzal bez toho, aby zistil, za akých podmienok sa uvedená úprava sa realizuje a či je v záujme maloletej. zdôraznila, že zakaždým, keď maloletú pripravuje na styk s navrhovateľom začne ju bolieť žalúdok, zvracia, trpí nespavosťou, zvýšenými teplotami a inými telesnými prejavmi. Konštatovala, že si nevie predstaviť, ako sa tieto prejavy zhoršia, keď styk bude prebiehať bez jej prítomnosti, nakoľko maloletá napriek jej príprave stále navrhovateľa považuje za cudzieho človeka a jeho prítomnosť strpí len krátko. Namietala, že konajúci súd nekonkretizoval pojem „v blízkosti bydliska maloletej“ ani to, kde bude styk prebiehať v prípade nepriaznivého počasia. nesúhlasila ani s výrokmi o zamietnutí návrhu v ostatnej časti a trovách účastníkov konania, pretože podľa jej názoru nie súd riadne a zákonne odôvodnené.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Konštatoval, že odporkyňa s kolíznym opatrovníkom od 28.7. nekomunikovala, navrhovateľovi v tom čase stretnutia s maloletou neumožňovala z dôvodu viacerých letných pobytov mimo miesta bydliska. Dodal, že v čase podania vyjadrenia k odvolaniu nedvíhala telefón, ani neodpovedala na správy, v dôsledku čoho dospel k záveru, že nemá záujem o spoluprácu.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že práve z dôvodu správania sa odporkyne došlo k rozvratu jeho vzťahu s maloletou, pretože ju nemal viac ako rok možnosť vidieť, až do vydania predbežného opatrenia. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka, z ktorej nepochybne vyplýva, že maloletá je na styk s ním bez prítomnosti odporkyne pripravená, pozitívne na neho reaguje a nemá z neho strach. zdôraznil, že od polovice júna 2015 opäť nemá možnosť stretávať sa s maloletou, pretože mu v tom odporkyňa neumožnila a rovnako ani nereagovala na výzvy kolízneho opatrovníka. Vyslovil presvedčenie, že styk v prítomnosti odporkyne v mieste jej bydliska nie je žiaduci pretože ani s ňou ani s jej rodinou nemá dobrý vzťah.

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o úprave styku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa síce správne vyhodnotil skutkový stav ohľadom súčasného vzťahu medzi maloletou a navrhovateľom ako aj medzi navrhovateľom a odporkyňou, v dôsledku čoho správne rozhodol o úprave styku bez prítomnosti odporkyne. Nerozhodol však správne o rozsahu úpravy styku, pretože nezohľadnil tú skutočnosť, že maloletej neostal priestor na to, aby mohla tráviť niektorý víkend v mesiaci súvisle s odporkyňou resp. podľa svojich predstáv v rámci výchovných pravidiel a využiť ho na oddych a svoje voľno časové aktivity, nakoľko každý piatok a sobotu musí svoj program prerušiť a podrobiť sa výkonu úpravy styku. Odvolací súd je toho názoru, že dieťa má právo na súvislý oddych, preto vzhľadom na vek maloletej považoval úpravu styku súdu prvého stupňa za nežiaduco zasahujúcu do voľného času dieťaťa určeného na hru a oddych. Zdôrazňuje, že takáto úprava môže na dieťa vyvíjať neprimeraný tlak, čo v konečnom dôsledku môže u neho navodiť negatívny vzťah k jej výkonu, čo by bolo v rozpore s účelom samotnej úpravy styku, ktorá má za cieľ obnoviť a prehĺbiť vzťah navrhovateľa a maloletej a pripraviť ju na jej budúci širší rozsah. Pri rozhodovaní o mieste výkonu styku odvolací súd zohľadnil veľkosť a možnosti obce, v ktorej odporkyňa s maloletou býva, v dôsledku čoho dospel k záveru, že je v záujme maloletej, aby miesto výkonu nebolo limitované len blízkosťou jej bydliska, nakoľko tento termín nie je dostatočne presný a takto upravené miesto výkonu neposkytuje dostatočný priestor na plnohodnotnú realizáciu styku za každých okolností. Dodáva, že obec, v ktorej maloletá žije, nie je natoľko veľká, aby jej celá rozloha nebola v dostatočnej blízkosti obydlija maloletej pre prípadnú potrebu vyhľadania odporkyne počas výkonu úpravy styku. K odvolacím námietkam odporkyne dodáva, že navrhovateľ má rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako odporkyňa, preto je na jeho zväžení, kde sa bude styk realizovať v

rámci určeného miesta jeho výkonu, v prípade nepriaznivého počasia. K ostatným odvolacím námietkam dodáva, že je povinnosťou odporkyne, v ktorej osobnej starostlivosti sa maloletá nachádza, aby ju riadne pripravila na styk s navrhovateľom. V tejto súvislosti poukazuje na to, že maloletá je vo veku, v ktorom dieťa bez väčších problémov zotrva celý deň v materskej škôlke, s cudzími ľuďmi, preto pri správnej príprave je v jej schopnostiach zotrvať dve hodiny v týždni a každý druhý týždeň štyri hodiny v prítomnosti navrhovateľa, o ktorom vie, že je jej otcom. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o úprave styku podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o zamietnutí návrhu v ostatnej časti a trovách konania aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa §-u 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie ani na jeho zmenu, preto ho podľa §-u 221 ods. 1 písm. f/ a O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa §-u 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa §-u 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa §-u 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania dospel k záveru, že súd prvý stupňa v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. dôsledne nerešpektoval právo účastníkov konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 6 Dohovoru, ak rozhodol o zamietnutí návrhu v ostatnej časti bez toho, aby svoje rozhodnutie riadne a zákonne odôvodnil. Zdôrazňuje, že v napadnutom rozhodnutí absolútne absentuje odôvodnenie výroku o zamietnutí návrhu v ostatnej časti, preto nie je zrejme na základe akých skutočností konajúci súd takto rozhodol. Dodáva, že konajúci súd rovnako riadne a zákonne neodôvodnil rozhodnutie o trovách účastníkov konania. Obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že s poukazom na ust. § 144 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. bez toho, aby stručne jasne a výstižne uviedol na základe akých skutočností dospel k tomu záveru a svoje rozhodnutie zákonne odôvodnil. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o zamietnutí návrhu v ostatnej časti a trovách účastníkov konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude povinnosťou konajúceho súdu náležite zistiť skutkový stav ohľadom skutočnosti, či boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie o návrhu v ostatnej časti, v prípade ak dospeje k záveru, že je potrebné návrh v ostatnej časti zamietnuť, svoje rozhodnutie odôvodniť podľa §-u 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby jeho závery vyplývali zo zisteného skutkového stavu a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodnutí boli preskúmateľné a logicky správne. Rovnako je povinný preskúmať zákonné podmienky rozhodnutia o trovách účastníkov konania v zmysle návrhu odporkyne na priznanie ich náhrady a svoje riadne a zákonne odôvodniť podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.